

Novinari na Novoj TV

Naša Novinarska skupina u siječnju je posjetila **Novu TV**.

Tijekom posjeta mnogo su toga naučili o tome kako se snimaju i emitiraju TV emisije. Glumili su goste i zabavljajuće na sceni poznate emisije

In magazin, prenosili Dnevnik sa svima poznatog *deska*, zamišljali da su snimatelji tona (ton-majstori) i kamermani te televizijski gosti u zelenoj sobi.

Donosimo vam **zanimljivosti** s razgledavanja!

poznati *desk* Dnevnika Nove TV

teleprompter ili *blesimetar* s kojeg voditelji čitaju pripremljen tekst

Voditelji Dnevnika i raznih emisija u ušima uvijek imaju **slušalice** po moću kojih dobivaju poruke iz **režije** i u stalnom su kontaktu s njom. Nama su gledateljima nasmiješeni dok je u slušalicama često gala ma i strka!

redakcija u kojoj novinari vri jedno skupljaju informacije iz Hrvatske i svijeta

Zaposlen je i čovjek koji brine o tome da se u vrijeme emitiranja vi jesti i emisija u kadru ne nađe proizvod koji bi se tako mogao reklamirati. Primjerice, u redakciji Vijesti koja se vidi u vrijeme emitiranja Dnevnika Nove TV ne smiju se vidjeti boce Coca-Cole i sl.

Režija - srce svake televizije

U režiji se **miksaju zvuk i slika** (mikser slike i mikser zvuka), a na **kameri kontrole** provjera-va se svjetlina slike i jačina to-na prije nego što se program-ski sadržaj pusti u eter.

Jeste li znali?

Slika na naše TV prijamnike kasni nekoliko sekundi jer signal mora proći put od režije TV kuće do odašiljača i prema našem TV-u.

Bili smo i u **virtualnom studiju (zelena soba)** u kojem se snimaju političke, sportske i druge emisije gdje se pozadina mijenja računalno.

Nekada su se u *zelenoj sobi* snimale i vremenske prognoze pa su prognostičari pokazivali po zelenim zidovima *na slijepo*, a na TV-u se vidjela karta Hrvatske iza njih.

studio u kojem se
snima zabavna
emisija ***In magazin***

Prilozi za emisiju ***In magazin*** traže cijelodnevni rad na terenu, intervjuje, montažu od nekoliko sati... Na emisiji radi 50-ak ljudi!

Sreli smo i voditeljicu emisije **Renatu Končić Mineu** koja se za emisiju treba pripremiti (vježbe čitanja uz fonetičara te šminkanje i uređivanje prije emisije).

Znate li...

...tko je **Ana-Marija Vuković**? Ona je sportska novinarka Nove TV. Razgovarali smo s njom o njezinu poslu. Pročitajte **intervju** koji smo napravili.

sportska novinarka Ana-Marija Vuković s članovima Novinarske skupine

Kako je biti sportski novinar?

To je stresno i zanimljivo zanimanje. Puno se putuje i upoznaje zanimljive ljudе, ali se na putu radi cijele dane i vrlo je malo slobodnog vremena. Primjerice, naš novinar koji je u Rusiji pratio naše „srebrne“ nogometnike ovog ljeta radio je 12 sati 30 dana bez ijednog slobodnog dana. Duhovito je, zanimljivo, ali nema slobodnog vremena za, na primjer, turističko razgledavanje grada. Vodiš neuredan život, ne jedeš redovito, nemaš određeno radno vrijeme...

Kad su ljetos naši nogometnici osvojili srebro, mi smo imali 15 sati „živog“ programa. 15 sati bili smo u studiju i to je bilo jako teško, i fizički i psihički. Imala sam pripremljeno šest papira s temama jer moraš znati što ćeš govoriti sve vrijeme.

U našoj redakciji svi radimo sve. Ja sam urednica sportske redakcije, uređujem i Dnevnik, odlažim na teren, radim i priloge.

Kako ste se odlučili za karijeru sportskog novinara?

Kao mala plesala sam balet i stalno bila u pokretu. Upisala sam novinarstvo te su me zanimali vanjska politika, kultura i sport. Čula sam za audiciju u sportskoj redakciji HRT-a. Tada sam bila na prvoj godini fakulteta. Dobila sam posao na HRT-u kao sportska novinarka i već radila na drugoj godini fakulteta. Paralelno sam radila i završila fakultet. Tako sam ostala u sportu.

Koji Vam je sport najdraži?

Volim sportove koji kod nas nisu jako zastupljeni. Na HRT-u sam komentirala klizanje i gimnastiku. Volim i nogomet, ali posebno volim sportove koji zahtijevaju drugačiju vještina, poput ritmičke gimnastike ili klizanje, ali i borilačke sportove.

Imate li tremu pred kamerama?

Baš i nemam, nisam nikad ni imala preveliku tremu jer sam kao djevojčica puno nastupala na pozornici. Na audiciji za televiziju već sam imala iskustvo pred kamerama. Normalno je da, kad počneš raditi, imaš neku tremu i to traje određeno vrijeme. Novinarstvo je kao zanat - što dulje radiš, lakše je i sve manje razmišljaš o tome tko te gleda! Novinarima na terenu je i teže nego nama u studiju jer nemaju ispred sebe blesimetar pa moraju točno znati što govore.

Pratite li sport u svoje slobodno vrijeme?

U svojem slobodnom danu nastojim se što više isključiti iz sporta jer radim sve ostalo što inače ne stignem. Ali, naravno da ću pogledati neku važnu utakmicu. Sad je aktualan rukomet.

Treba li dobro poznavati sportove ako se želi biti sportski novinar?

Da, naročito dobro moraju poznavati sportove sportski komentatori. Oni moraju znati sve o tom sportu koji komentiraju. To je teško! Komentatori ne mogu imati toliko bilježaka ispred sebe koliko trebaju govoriti pa im se svaka sekunda šutnje čini kao duga minuta. Komentiranje je vrh u sportskom novinarstvu, za to se novinari pripremaju godinama i za to treba imati puno iskustva!

Koji Vam je najuzbudljiviji trenutak u dosadašnjoj karijeri?

Osvajanje srebra na prošlogodišnjem Svjetskom nogometnom prvenstvu u Rusiji i osvajanje brončane medalje na Svjetskom nogometnom prvenstvu 1998. godine u Francuskoj.

Osvajanje bronce bilo mi je posebno jer smo bili puno mlađa država i osjetio se nacionalni naboј. Te '98. utakmicu za broncu gledala sam u Moskvi prateći Olimpijske igre za mlade.

Jesu li Vam putovanja besplatna?

Jesu jer te šalje tvoja tvrtka. Dobiješ dnevnicu za put, ali ne stigneš obilaziti gradove u koje putuješ. Primjerice, kao što sam rekla, naša ekipa koja je bila u Rusiji provela je 30 dana tamo bez i jednog slobodnog dana. Svaki dan su u prosjeku radili 12 sati. Teren je obično teška „šljaka“!

Jeste li do sad upoznali neke poznate sportaše?

Naravno da jesam, puno njih. Mogu reći da većina naših nogometaša nije sklona medijima. Što su veće zvijezde, to su svojeglaviji i manje skloni medijima. To je specifično za nogomet, ne i za neke druge sportove.

Luku Modrića sam upoznala kao 17-godišnjaka. Izdvojila bih nogometaše Pjaku i Kramarića koji uvijek rado daju intervjuje nama novinarima.

Janicu i Ivicu upoznala sam kad su imali deset godina, još davno dok sam radila na HRT-u i dok je malo tko za njih znao. Oni su bili zaista jedna posebna sportska priča!

Smatrate li da su neki sportovi u Hrvatskoj previše zastupljeni a neki premalo?

To se veže i za našu tradiciju. Tradicionalno se prate nogomet i rukomet, ali i to se mijenja. Nekađa je bila popularna odbojka, ali kada nestane rezultata – nestane i interesa. Tako, recimo, prije Janice i Ivice nije bilo interesa za skijanje. Kod nas je dosta popularan vaterpolo, ali globalno to nije baš popularan sport.

Ono što je uvijek svugdje isto, jest sljedeće – tek kad netko napravi rezultat, povuče za sobom i interes! Pogotovo u nekim individualnim sportovima poput gimnastike i klizanja koji tradicionalno kod nas nisu previše praćeni sportovi.

U zadnje vrijeme popularni su borilački sportovi, pogotovo taekwondo koji je kod nas postao iznimno masovan sport.

Uvijek se uzima u obzir i koji je sport olimpijski. Recimo, karate će postati olimpijski sport od Tokija 2020. pa se u zadnje dvije godine pojačano prati.

Kadetski i juniorski sportovi u Dnevniku u principu se ne prate, osim ako se ne postigne neki bolji rezultat jer nema dovoljno vremena za sve, u otprilike devetominutnim sportskim vijestima. Prilog koji traje dvije minute montira se iz materijala koji traje 40-ak minuta, a iza toga stoji nekoliko sati posla.